

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie zaszeregowania skarżącego do kategorii A5, stopień 3;
- nakazanie Komisji wypłaty różnicy między wynagrodzeniem odpowiadającym zaszeregowaniu skarżącego do kategorii A5, stopień 3 a wynagrodzeniem odpowiadającym zaszeregowaniu do kategorii wyższej, powiększonej o odsetki za zwłokę w wysokości 5,75 % rocznie, liczone od dnia 1 grudnia 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji, złożył swoją kandydaturę na stanowisko A5/A4 w dziedzinie podatków i ceł. Został przyjęty i zaszeregowany do kategorii A5, stopień 3. Skarżący podważa tę decyzję utrzymując, że posiada szczególne kwalifikacje i wyjątkowe przygotowanie i stąd powinien zostać przy nominacji zaszeregowany do kategorii A4. Na tej podstawie skarżący powołuje się na oczywisty błąd w ocenie przy zastosowaniu art. 31 regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnosi również naruszenie prawa do obrony z uwagi na fakt, że pozwana nie dała możliwości przedstawienia swojego stanowiska przed wydaniem zaskarżonej decyzji.

W końcu, skarżący powołuje naruszenie art. 253 WE, podnosząc, że zaskarżona decyzja nie jest uzasadniona oraz, ewentualnie, jest uzasadniona w niewystarczającym stopniu.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2004 r. przez Cristinę Asturias Cuerno przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-473/04)

(2005/C 45/58)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 6 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Cristiny Asturias

Cuerno, zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Ramona Garcíę-Gallardo i Alicię Sayagués Torres przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie decyzji Komisji z dnia 26 sierpnia 2004 r. w sprawie nieuwzględnienia sprzeciwu z dnia 27 kwietnia 2004 r.;
- 2) uznanie prawa skarżącej do pobierania dodatku zagranicznego za rozłąkę oraz innych związanych z nim dodatków;
- 3) obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie sprzeciwia się negatywnej decyzji organu administracji w sprawie prawa do pobierania dodatku zagranicznego za rozłąkę.

Na poparcie swoich roszczeń skarżąca podnosi następujące zarzuty prawne:

- Błąd co do prawa oraz co do oceny stanu faktycznego, poprzez nieuwzględnienie w zaskarżonej decyzji tego, że praca wykonywana przez skarżącą w charakterze asystenta parlamentarnego posła do Parlamentu Europejskiego powinna być uznana za pracę wykonywaną dla organizacji międzynarodowej, zaliczanej do wyjątków od okresu referencyjnego, w rozumieniu Regulaminu.
- Oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego, a w szczególności sytuacji osobistej skarżącej, poprzez błędną ocenę i obliczenie jej okresu referencyjnego w Brukseli, który wynosił jedynie cztery lata i jedenaście miesięcy.
- Naruszenie zasady niedyskryminacji. Skarżąca utrzymuje, że fakt niezakwalifikowania pracy wykonywanej przez asystenta parlamentarnego jako pracy wykonywanej dla organizacji międzynarodowej stoi w sprzeczności z praktyką, utrzymującą się w innych instytucjach wspólnotowych. Zasadę równości naruszyła również Komisja, w zakresie, w jakim nie uznano pracy świadczonej przez skarżącą na rzecz Europejskiej Federacji Hipotecznej za pracę wykonywaną dla organizacji międzynarodowej, chociaż w przeszłości Komisja sama przyjęła taką kwalifikację.